

ת"פ 16705/03/18 - מדינת ישראל - מח"ש נגד רוני בן רחמים חברו

בית משפט השלום בבאר שבע

י"א תמוז תשפ"א
21 יוני 2021

ת"פ 16705-03-18 מדינת ישראל נ' חברו

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - מח"ש
	ע"י ב"כ עו"ד הדס קליין
נגד	רוני בן רחמים חברו
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד תמיר ארמה

פסק דין

כתב האישום והשתלשלות ההליך

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של תקיפה סתם בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לפי עובדות כתב האישום, ביום 17.06.17, בשעה 22:35 עת שירת הנאשם כשוטר בשירות קבע במשמר הגבול, נסע לאורך כביש 6, ברכבו הפרטי.

במהלך נסיעתו, בסמוך לצומת בית קמה, עקף רכב אחר, נהוג על ידי סייף אבו קוידר (להלן: "המתלונן") את רכבו של הנאשם, ואז הוציא המתלונן את ידו מהחלון, כשהוא אוחז בקבוק בידו (להלן: "הבקבוק").

הנאשם סבר, כי בכוונת המתלונן להשליך את הבקבוק לעברו וחסם את רכבו של המתלונן.

השניים ירדו כל אחד מרכבו, הנאשם אחז באקדח, והשניים גידפו זה את זה. לאחר מכן, חזר המתלונן לרכבו.

בשלב זה, על פי הטענה, ניגש הנאשם ניגש לרכבו של המתלונן. בין השניים התפתח ויכוח. כאשר ביקש המתלונן לעזוב את המקום, נתן הנאשם מכה עם כף ידו בפניו ובצווארו של המתלונן וריסס לעברו גז מדמיע.

הנאשם כפר באשמה.

הנאשם הודה בעצם המפגש עם המתלונן בדרך וכן בקיומם של דין ודברים ביניהם, אך טען, כי לא חסם את רכבו; לא אחז בנשק; לא הפעיל אלימות כלשהי.

לאחר שנשמעו כלל הראיות בתיק דנן, מצא בית המשפט, בהכרעת דינו מיום 09.09.19, כי המאשימה לא עמדה בנטל הנדרש, במשפט פלילי, להוכחת אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר, וזיכה את הנאשם.

המאשימה ערערה על הכרעת הדין לבית המשפט המחוזי, אשר קיבל את הערעור, הרשיע הנאשם בעבירת תקיפה סתם, בכך שהתיז גז פלפל על המתלונן, והחזיר הדיון בתיק למותב זה, לשמיעת פרשת העונש ומתן גזר דין.

ההגנה ביקשה להפנות הנאשם לתסקיר שירות המבחן למבוגרים, אשר יבחן גם את שאלת הרשעתו בדין של הנאשם.

לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

המאשימה לא הגישה ראיות לענין העונש.

ההגנה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

· הערכות מצב מחוזיות מיוחדות לשוטר מאוים, מתאריכים 14.08.14 וכן 23.01.16, (נ/8א' - ב', בהתאמה);

· אסופת חוות דעת/תעודות הערכה/דף ראיון (נ/9).

בנוסף, העיד מטעם ההגנה עד אופי, מפקדו הישיר של הנאשם, מפקח סער וענונו - העד סיפר, כי הוא קצין במג"ב כפי נגב ומפקדו הישיר של הנאשם מזה כחצי שנה. העד סיפר, כי כבר בשיחתו הראשונה עם הנאשם, התרשם שהוא שוטר רציני וממושמע, ואף מהמידע שהגיע אליו מקודמיו, הבין, כי מדובר בשוטר רציני מאוד. העד סיפר, כי הוא משרת במג"ב

מזה כ-7 שנים, בתפקידים שונים ומקומות שונים, ועברו תחת פיקודו אלפי פקודים, אך בענינו של הנאשם, חשוב היה לו להגיע לבית המשפט, ולהעיד, בלב שלם, לטובתו. העד אף הוסיף "לא היו בעיות משמעת מעולם או חריגות כלשהם מצדו של הנאשם. הנאשם שוטר מצוין, איכותי, מגדיל ראש, מאוד מקצועי. הוא ללא כל ספק בשליש העליון של היחידה מבחינת מקצועיות ופיקוד".

בחקירתו הנגדית, נשאל האם הנאשם מאוים גם היום, והשיב שלא ידוע לו על כך.

ההגנה ביקשה להזכיר, כי האירוע נושא כתב האישום אירע, כאשר הנאשם היה בדרכו להלוויה של חברתו ליחידה, אשר נרצחה בפיגוע.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.

שירות המבחן למבוגרים פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כבן 32, נשוי, אב לילדה כבת שנה ומחצה, משרת כשוטר בשירות קבע במשמר הגבול, בתפקיד לוחם וחובש, בשטחי הפזורה הבדואית.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, עם תעודת בגרות חלקית, על רקע קשיים לימודיים והפרעות קשב וריכוז.

משפחת הנאשם סבלה מחסרון כס ומקשיים כלכליים, על כן, עבר ללמוד בפנימייה.

הנאשם שירת שירות צבאי מלא בתפקיד לוחם במשמר הגבול. שירותו הצבאי נתפס כמחשל ומשמעותי עבורו.

לאחר שירותו הצבאי, עבד הנאשם כשנתיים בתחום האבטחה, ולאחר מאמצים רבים, התקבל לשירות קבע במשמר הגבול.

הנאשם שיתף בנוגע לחשיבות הרבה שמייחס לשירותו. מסר, כי חש מוערך במסגרת עבודתו ואף הציג בפני שירות המבחן מכתבי הערכה רבים על פועלו ועל מקצועיותו.

הנאשם שיתף בדבר היותו מאוים בעבר (הוצגו אישורים). לדבריו, בעקבות מעורבותו בפעולת מעצר במסגרת עבודתו בקרב המגזר הבדואי בנגב, קיבלו אביו והוא איומים על חייהם וחיי משפחתו.

פעם אחת, הונח מטען חבלה מתחת לרכבו ובפעם השניה, איים אחד העבריינים, במפגש עם אביו, על חייו ועל חיי בני משפחתו.

בעקבות כך, הופעל נהל שוטר מאוים והנאשם קיבל סל אבטחה, הכולל שמירה אינטנסיבית על ביתו.

הנאשם שיתף בתחושות הפחד והחרדה המלוות אותו עד היום, נוכח האיום לפגיעה בבני משפחתו, וסיפר, כי למרות שהאירוע אירע לפני כ-4 שנים, החשש לחייו וחיי משפחתו עדיין קיימים.

בנוסף, שיתף, כי מאחר שאינו מוגן יותר ועל מנת לחזק תחושת הביטחון שלו, החליט להוציא רישיון לנשק אף מחוץ לשעות עבודתו.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות ואין אינדיקציה למעורבות קודמת בפלילים או לכל מעורבות שלילית אחרת.

הנאשם הודה שהיה מעורב באירוע, אך עודנו מכחיש את עובדות כתב האישום בדבר אחיזה בכלי נשק ובדבר השימוש בגז פלפל.

לטענתו של הנאשם, היו בין הצדדים חילופי דברים, לרבות קללות וצעקות, אך האירוע לא כלל אלימות פיזית מצידו ומצד המתלונן.

הנאשם סיפר, כי האירוע התרחש כאשר היה בדרכו להלוויה של חברתו לשירות, אשר נרצחה, יום קודם לכן, בפיגוע דקירה חבלני.

הנאשם שיתף בתחושות הקשות שליוו אותו בעקבות הפיגוע, ובפרט לאור העובדה כי שירת עם אותה שוטרת במשמרת קודם לפיגוע בו נרצחה, כך שחש מוצף רגשית ומעורער.

לדבריו, הוא והמתלונן עקפו זה את זה בנסיעה, ובכל פעם שעקף את המתלונן, הוציא המתלונן בקבוק זכוכית מחלון רכבו, על כן, סבר שהמתלונן מעוניין לזרוק עליו את הבקבוק וראה בכך איום שמופנה אליו.

לדבריו, בשלב מסוים בנהיגה, רכבו של המתלונן חסם אותו, והוא ירד מרכבו. לטענתו, במהלך המפגש עם המתלונן והנוסע הנוסף, החלו חילופי קללות וצעקות הדדיים, אך עמד על כך שלא היה שימוש באלימות פיזית בין הצדדים. הנאשם אף סיפר, כי בניגוד לטענת המתלונן, לא נשא אקדח וברכבו היה מונח נשק מסוג M16. בנוסף, טען הנאשם, כי גז הפלפל המשמש אותו בעבודתו היה בתיק העבודה, והוא אינו זוכר אם התיק הושאר בביתו או ברכב. יחד עם זאת, עמד על כך שלא היה שימוש בגז פלפל במהלך האירוע, וטען, כי לאחר חילופי הצעקות והקללות, הוא עלה לרכבו.

והמשיך בנסיעה ללוויה.

הנאשם הביע חרטה ואכזבה על כך שנטל חלק באירוע, על עצירתו בצד הדרך, והעל כך שלא פנה למשטרה, בייחוד לאור היותו עובד מאוים והסכנה הקיימת בתגרה כגון זו.

הנאשם שיתף, כי ייתכן שעבודתו כשוטר השפיעה על אופן התנהלותו באירוע והעריך, כי רצח חברתו לעבודה בפיגוע יום קודם לכן, השפיע אף הוא על מצבו הרגשי ועל בחירתו להיכנס לתגרה עם המתלונן בצד הכביש. לדבריו, התנהלות זו אינה אופיינית לו ולאופיו המאופק.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם בעל דימוי עצמי נמוך, אשר נוטה לבסס את הערכתו העצמית על הצלחתו בתחום התעסוקתי בכלל ועבודתו כשוטר בפרט.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית, מנהל אורח חיים מתפקד ומסתגל, חרף הקשיים הכלכליים והרגשיים לאורך חייו, ומכוון עצמו להמשך ניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין גם בעתיד.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מגלה יציבות ומחויבות במקום עבודתו ובמערכות יחסים בחייו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטה לניתוק רגשי כמנגנון הגנה מחולשותיו ומתקשה לשתף מעולמו הרגשי הפנימי.

שירות המבחן התרשם, כי האיום הרובץ על משרתו כשוטר במשמר הגבול, על רקע מעורבותו בתיק זה, זאת במידה ויורשע בדיון, וכן, זיכוי במשפט הראשון, מקשים עליו אף יותר את השיח אודות מעורבותו באירוע.

שירות המבחן העריך, כי עבודתו כשוטר; היותו עובד מאוים במסגרת עבודתו; כמו גם אבדן חברתו לעבודה במהלך פיגוע חבלני שאירע בסמיכות לאירוע; כל אלו השפיעו על בחירותיו ועל אופן התנהלותו בעת האירוע, בהיותו בסערת רגשות.

שירות המבחן העריך, כי הסיכון להתנהגות דומה בעתיד הינו נמוך, והמליץ על שילובו בהליך טיפולי.

לאחר כ-4 חודשי טיפול, בהם שירות המבחן עמד בקשר עם המטפלת ועם הנאשם, הוגש תסקיר סופי.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בהליך הטיפול הפרטני, נתרם ממנו, וערך מאמצים לבחינת חלקי אישיותו והתנהגותו, הביע חרטה על אופן התנהלותו הכושל והפנים המחירים והלקחים שנלוו להליך המשפט והיותו גורם מרתיע ומציב גבול ברור, ומביע שאיפה להמשך ניהול אורח חיים נורמטיבי ומתפקד.

שירות המבחן למבוגרים המליץ על ענישה שיקומית חינוכית בדמות צו של"צ בהיקף של 200 שעות ועל העמדתו תחת צו מבחן למשך שנה.

אשר לשאלת אי הרשעתו בדין, המליץ שירות המבחן למבוגרים, כי לאור התנהלותו של הנאשם בדרך כלל, החרטה שהביע על מעורבותו באירוע, ובעיקר - לאור ההשלכות החמורות של הרשעה בדין על עתידו המקצועי, הכלכלי, והמשפחתי, ניתן לסיים ההליך המשפטי מבלי להרשיעו בדין.

טענות הצדדים

המאשימה טענה, כי מדובר בתיק בו נוהלו הוכחות, הנאשם זוכה, והורשע בערעור.

המאשימה טענה, כי אמנם היה מדובר באירוע קצר, אך דווקא זו נסיבה לחומרה, כיוון שהנאשם בחר להשתמש בגז פלפל, שלא כדיון, כלפי אזרח.

המאשימה טענה, כי שוטר יודע מה המשמעות של גז פלפל בתוך חלל קטן וסגור ולמרות זאת השתמש בגז פלפל כלפי המתלון בתוך הרכב.

המאשימה טענה, כי גם אם הנאשם חש מאוים מהמתלון, היה באפשרותו לנקוט באמצעי פרופורציונלי יותר.

הנאשם עזב המקום בלי להזעיק משטרה.

המאשימה טענה, כי הנאשם פגע בשלמות גופו ובאוטונומיה של המתלון ובזכותו על גופו.

המאשימה טענה, כי הנאשם עשה כן כשימש כשוטר, ולכן פגע גם באמון הציבור במשטרה, ובתדמיתם של שוטרים.

לטענת המאשימה, סובל המתלון מסיוטים מאז האירוע.

המאשימה עתרה למתחם ענישה, הנע בין מאסר על תנאי עד מספר חודשי מאסר בפועל.

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם חודש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלון.

המאשימה ביקשה שלא לאמץ המלצת שירות המבחן למבוגרים לעניין אי הרשעת הנאשם בדיון.

ההגנה פירטה את נסיבותיו האישיות של הנאשם וביקשה לתת להם משקל.

אשר לטענות על סיוטים מהם סובל המתלונן, טענה ההגנה, כי בית המשפט התרשם מהמתלונן כמי שאינו מהמן, וכי ערכאת הערעור לא נתנה דעתה לעניין זה שהועלה על ידי המתלונן.

ההגנה טענה, כי לאורך כל עדותו של המתלונן, טען שמדובר בחייל ולא בשוטר, ובשום שלב לא ראה בו שוטר. הנאשם גם לא הזדהה כשוטר. על כן, טענה ההגנה, אין ממש בטענות המאשימה שהנאשם עשה שימוש לרעה בתפקידו כשוטר.

ההגנה טענה, כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה - עוסקת במקרים חמורים יותר מהמקרים דנן.

הנאשם משרת במשטרה מעל 13 שנים, ללא תלונות נגדו במח"ש, והוא נעדר עבר פלילי.

הנאשם הוא אחד מעשרה אחים, כאשר ארבעה מהם שוטרים.

לטענת ההגנה, שירותו של הנאשם במשטרה מהווה כל חייו.

לטענת ההגנה, על אף שלא היו ראיות בדבר זהות הנוהג ברכב, המשמש מספר רב של בני משפחה, בחר הנאשם להודות בעובדה זו ולקשור עצמו לרכב, ומכאן ניתן ללמוד על ערכיו.

ההגנה ביקשה להימנע מלפגוע בשירותו של הנאשם כראש צוות במג"ב כפרי נגב, כשוטר מוערך, אשר משמש דוגמה לפקודיו.

ההגנה ביקשה שלא לראות בעובדה, כי הנאשם עודנו עומד על חפותו, כנסיבה לחובתו, שכן הוא הביעה חרטה על מעורבותו בסיטואציה.

ההגנה ביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן למבוגרים.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, שהוא נוטל אחריות על אופן הפעולה באירוע, על כך שנקלע לסיטואציה ויכול היה לטפל בדברים אחרת, אך עמד על חפותו.

הנאשם שיתף אודות סערת הרגשות בה היה מצוי, שכן, האירוע התרחש כאשר היה בדרכו להלווית חברתו לשירות, שנרצחה בפיגוע.

הנאשם שיתף, כי שירותו במג"ב מהווה חלק משמעותי בחייו, אין לו כל השכלה אחרת, ואם שירותו יופסק, הוא לא יודע מה יעשה בהמשך חייו.

הנאשם שיתף גם בנסיבותיו האישיות, וביקש את חסדי בית המשפט, שיימנע מלפגוע בהמשך שירותו במג"ב.

דין והכרעה

כתב האישום מתאר אירוע שהתחיל, עת עקף המתלונן את הנאשם סמוך למחלף בית קמה.

המתלונן הוציא מהחלון את ידו, כשהוא אוחז בבקבוק זכוכית, והנאשם סבר, כי המתלונן מתכוון להשליך את הבקבוק לעברו.

המתלונן טען כי הנאשם חסם אותו, ואילו הנאשם טען כי דווקא המתלונן היה זה שחסם את רכבו.

בין הצדדים התפתחה תגרה מילולית, אשר כללה צעקות וגידופים הדדיים.

לטענת המתלונן, כאשר שב לרכבו וביקש לנסוע מהמקום, סטר לו הנאשם וריסס אותו בגז פלפל.

הנאשם מאידך, טען שבין הצדדים לא היתה כל אלימות פיזית, אלא, צעקות וגידופים בלבד.

בהכרעת הדין, זיכה בית משפט זה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

בית המשפט התרשם, כי עדותו של המתלונן אינה מהימנה ומכילה בה סתירות רבות, לצד מחדלי חקירה שלא הניחו את דעתו של בית המשפט.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המאשימה בפסק דין שניתן על אתר, וקבע, כי הנאשם תקף את המתלונן' בכך שריסס עליו גז פלפל.

בית המשפט המחוזי לא התייחס, בפסק דין, לקביעות בית משפט קמא בשאלה, האם סטר הנאשם למתלונן, או אחז בנשק, ובהעדר קביעה, כי יש לחרוג מהכרעת הדין בנוגע לפרטי אירוע אלה - אין אלא להעמיד הכרעת הדין על מכונה בכל פרט, שלא נשתנה בהחלטת ערכאת הערעור.

אמור מעתה - יתן הנאשם את הדין על מעשה אחד של התזת גז פלפל לעבר המתלונן, הא ותו לאו.

בית המשפט מקבל עמדת המאשימה, באשר לערכים המוגנים שנפגעו - פגיעה בשלמות גופו של המתלונן ובאוטונומיה שלו.

ברם, מקרה זה נעדר מאפיינים של פגיעה באמון הציבור במשטרה ובמערכת אכיפת החוק, וזאת, משהנאשם לא הזדהה כשוטר; והמתלונן עצמו טען, לכל אורך הדרך, כי לא סבר, שהנאשם שוטר, אלא חייל.

בנסיבות אלה, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם, הנע בין ענישה צופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, במקרים המתאימים לכך.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם ושאלת הרשעת הנאשם בדין

הנאשם כבן 32, נשוי, ואב לילדה בת כשנתיים.

הנאשם החל סיפור חייו על רקע כלכלי קשה, כבן למשפחה ברוכת ילדים, סבל מקשיים לימודיים ועל אף הכל - סיים 12 שנות לימוד, התגייס לשירות צבאי מלא כלוחם במשמר הגבול ולאחר מכן, אף התגייס לשירות קבע.

הנאשם מוערך מאוד בשירותו משטרה, כפי שמשתקף מהמסמכים שהוגשו ומעדות המפקד, שניכר, שיצאה מהלב.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות; אין כל אינדיקציה על מעורבות קודמת בפלילים, אף לא על חריגה כלשהי מהמותר או מהמקובל במסגרת שירותו המשטרתי.

לאור הנתונים והראיות שהוצגו, מקבל בית המשפט התרשמות שירות המבחן למבוגרים, כי האירוע בו הסתבך הנאשם, אינו מאפיין את אורחות חייו.

אין אלא לקבל הערכת הגורם המקצועי - שירות המבחן, כי מקור הסתבכותו של הנאשם בטלטול ובמצב הנפשי הסוער בו היה שרוי, לאחר שנודע לו על רצח חברתו לשירות, בידי מחבל בן עוולה.

הנאשם השתתף בהליך טיפולי פרטני, שיתף פעולה באופן מלא, ושירות המבחן התרשם, כי נתרם ממנו.

לכל אלו, יש להוסיף, כי מאז האירוע, חלפו כארבע שנים, במהלכם הנאשם המשיך לשרת במג"ב, על הצד הטוב ביותר. קביעה שיפוטית שיהיה בה, בהסתברות גבוהה, להטיל הכרת על המשך העסקתו בחלוף תקופה כה ארוכה - תהיה בלתי מידתית ויהיה בה אלמנט של שרירות ושל הכבדה, שאינה במקומה.

עוד יקח בית המשפט בחשבון עיניו הדין היוצא מגדר הרגיל שעבר הנאשם, אשר זוכה בדין, וערכאת הערעור מצאה להרשיעו. לענין זה יצוין, כי במרבית המדינות בהן נוהג המשפט המקובל, תוצאה זו אינה אפשרית כלל. כך גם במשפט העברי.

על אף שאין להקל ראש בהתנהגותו של הנאשם, כפי שנקבעה על ידי ערכאת הערעור, הרי במקרה מיוחד זה, לאור אופן התנהלותו עד לאירוע ולאחריו; לאור העובדה, כי לאירוע לא היתה זיקה לשירותו כשוטר והוא אף לא הזדהה כשוטר במהלכו; ובעיקר - לנוכח הנסיבות המיוחדות בהן היה שרוי, בנסיעה להלווית חברתו לשירות, שנרצחה באופן כה טראגי - מוצא בית המשפט, כי במקרה דנן, מבלי שיהיה בדבר תקדים למקרים אחרים, ניתן להושיט לו יד ולהימנע מהרשעתו בדין.

לאחר עיון בהערכות שירות המבחן ובטענות הצדדים, כמו גם בפסיקה שהוגשה - מוצא בית המשפט לאמץ המלצת שירות המבחן למבוגרים, אשר, במקרה דנן, תואמת גם את האינטרס הציבורי - ויהיה בה כדי לאפשר שיקומו והמשך שירותו הטוב של הנאשם במשמר הגבול. לצורך כך, יחרוג בית המשפט לקולה ממתחם הענישה.

מתוקף סמכותו של בית המשפט בהתאם להוראות סעיף 192א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, מורה בית המשפט על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

אשר לשאלת העונש - למעשה, עתירתה העונשית של ההגנה, בהתאם להמלצת שירות המבחן, תביא לידי ביטוי באופן טוב יותר את האינטרס הציבורי, באשר היא כוללת גם אלמנט של ענישה במישור המעשה.

סוף דבר

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים על פה; עיון בתסקירי שירות המבחן למבוגרים; עיון בפסיקה שהוגשה; עיון בראיות לעונש; שמיעת עדותו של עד האופי; ולאחר שמיעת דברו האחרון של הנאשם; מבלי להרשיע הנאשם בדין - מחייב את הנאשם כדלקמן:

א. הנאשם ירצה עבודות של"צ בהיקף של 200 שעות, בהתאם לתכנית השל"צ שתגובש ע"י שירות המבחן ותוגש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. על הנאשם להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן, לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. הנאשם מזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי - עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדין מחדש בשאלת ההרשעה והעונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

ב. פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 ימים מהיום. באחריות המאשימה להעביר פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים מהיום.

עותק פסק הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

5129371

54678313 הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"א, 21 יוני 2021, במעמד הצדדים.